

Реферат на тему: "Михайло Михайлович Коцюбинський"

Михайло Коцюбинський

РЕФЕРАТ

на тему:

Михайло Михайлович Коцюбинський

Наприкінці XIX століття в українську літературу прийшла ціла плеяда письменників новелістів, провідне місце серед яких належить М.М Коцюбинському.

Михайло Михайлович Коцюбинський народився 17 вересня 1864 р. в місті Вінниці у сім'ї дрібного урядовця. "Я ріс - згадував М. Коцюбинський. - під впливом матері, до якої завжди був ближчим, ніж до батька.

Мати відзначалась лагідною вдачею і сердечністю, любила літературу, мистецтво й природу. Батько був чоловіком добрим, чесним, непримиренним до неправди і кривд, чинних начальством, тому й доводилось йому часто міняти місце роботи. Дитинство та юнацькі роки М.Коцюбинського минули в містах і селах Поділля куди переводили батька по службі.

Любов до літератури виявилась у майбутнього письменника дуже рано. Навчаючись у Барській початковій школі (1875-1876 рр.) та Шаргородському духовному училищі (1876-1880) він виділявся серед своїх однокласників умінням писати цікаві, оригінальні твори.

По закінченні духовного училища М.Коцюбинський через нестатки не зміг далі вчитися.

Після смерті батька на нього лягли родинні турботи.

Друкуватися М.Коцюбинський почав у 1890 році. Пробирав свої сили як поет, перекладач. 1890 року М.Коцюбинський побував у Львові, де познайомився з місцевими літераторами та видавцями. Особливе враження справила зустріч з І.Франком.

М.Коцюбинський їде 1891 року в с. Лопатинці на Вінниччині, де поєднує роботу домашнього вчителя в родині місцевого службовця із справді глибоким вивченням життя села, народної мови, фольклор.

За неповний рік тут були написані оповідання "Христя", "Ялинка", "П'ятизлотник", повість "На віру" та віршована казка "Завидющий брат".

Твори М. Коцюбинського з життя дітей сільської та міської бідноти давно вже стали хрестоматійними.

У своїх ранніх оповіданнях М.Коцюбинський орієнтується головним чином на досвід Панаса Мирного, який приваблював його як письменник, що порушував гострі соціальні проблеми, відзначався широтою поглядів, вмінням розкривати внутрішній світ героя.

У повісті "на віру" насамперед звертає на себе увагу новизна теми: складне соціальне-психологічне явище цивільний шлюб, подружнє життя "на віру".

"До 1892 року - писав М. Коцюбинський, — я потай од жандармів займався приватними лекціями, а з 1892 року вдалось мені якось вступити на урядову службу, що вела боротьбу з філоксерою на Бессарабії. В 1895 році його перенесено на південний берег Криму, де він прослужив до 1897 року".

Враження, винесені письменником з Молдавії і Криму, лягли в основу його творів "Для загального Добра" (1895) "Пе контор" (1896) "Посол від чорного царя" (1897) "Відьма" (1898, "В кутах Шайтана" (1899), Дорогою ціною" (1901).

Залишивши роботу в анти філоксерній комісії, письменник мав надію оселитись у Чернігові, де жила його дружина, і влаштуватись на службу в земській управі, але губернатор не допустив його до цієї роботи, як особу політично неблагонадійну. В кінці листопада 1897 року М.Коцюбинський переїхав до Житомир і протягом кількох місяців працював у редакції газети "Волинь".

Навесні 1898 року М. Коцюбинський повернувся до Чернігова. Тринадцять років працював він тут в губернському земстві діловодом, якийсь час завідував столом народної освіти, був редактором "Земського сборника".

Революція активізувала громадську й літературну діяльність М. Коцюбинського. Він живе подіями, що розгортаються в країні, у своїх творах і публіцистичних виступає викриває облудну політику царизму.

Події першої російської революції та років реакції знайшли правдиве, глибоке відображення у творчості М. Коцюбинського. Його повість "Fata morgana" - яскраве літературно-художнє полотно про революцію 1905 року на Україні.

Написана вона у 1903-1910 роках.

В 1905-19112 роках крім другої частини "Fata morgana", М. Коцюбинський створює новели "Сміх", "Він іде!" (1906), "Невідомий", " В дорозі", "Intervmezzo", "Як ми їздили до Криниці" (1908) "Дебют" (1909), "Сон", "Лист" (1911), "Подарунок на іменини", "Іпоні не винні", "Хвала життю!". "На острові", а також повість "Тіні забутих предків" (1911). У цих творах письменник осуджує міщанство, декаденство.

Коцюбинський - лірик воднів і мистецтво сатири. Ця грань таланту письменника в оповіданнях "Хо" і "Леленчка". Хоч у "Лелечці", сильний і ліричний струмінь. ДО справжнього сарказу М. Коцюбинський підноситься в оповіданнях "Подарунок на іменини" та "Коні не винні".

М. Коцюбинський мав намір продовжити освоєння гуцульської теми. Зібрав значний матеріал, може, й не для одного твору. Та стан здоров'я не дозволив йому взятися за роботу над більшою провістю.

Художні нариси "Хвала життю" й "На острові", написані влітку 1912 року, — останні твори М. Коцюбинського.

25 квітня 1913 року життя М. Коцюбинського обірвалося. Звістка ця була сприйнята прогресивною громадськістю зорею уже не одному поколінню українських письменників.